

ДЖАМИИТЕ – ГРАДИВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА МИРА

ОТКРИВАНЕ НА ДЖАМИЯТА НА МАХМУД В РИДЖАЙНА,
САСКАЧЕВАН, КАНАДА

В петък, 4 ноември 2016 г., Световният водач на Мюсюлманската общност „Ахмадия“, Петият Халиф, Негово Светейшество Хазрат Мирза Масрур Ахмад отбележи откриването на Джамията на Махмуд (Джамията на Достойния за похвала) в Риджайна, столицата на областта Саскачеван в Западна Канада. След пристигането си Негово Светейшество официално обяви отварянето на джамията като откри паметна плоча и каза тиха молитва в чест и благодарност на Всемогъщия Бог. След това Негово Светейшество изпълни редовната за седмицата петъчна проповед в новопостроената джамия, при което обърна внимание на истинските и изцяло мирни цели, заради които джамиите съществуват. По-късно вечерта се проведе специален прием в чест на откриването на джамията, който прием се състоя в хотел „Рамада Плаза“ в Риджайна. Националният председател на Мюсюлманската общност „Ахмадия“ в Канада, Лал Хан Малик, отправи обръщение по повод на откриването. Някои знатни личности също се обърнаха към присъстващите, като между тях бяха уважаемият Брад Уол, министър-председател на Саскачеван, уважаемият Майкъл Фюгер, кмет на Риджайна и г-н Евън Брей, началник на полицията в Риджайна. Негово Светейшество отправи важно обръщение по време на сбирката, което е изложено по-долу:

Хазрат Мирза Масрур Ахмад^{аба}, Пети наследник на Обещания Месия и Световен водач на Мюсюлманската общност „Ахмадия“ каза:

„Bismillahir-Rahmanir-Raheem – В името на Аллах, Милостивият и Милосърдният.

Уважаеми гости – Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu – мир и благословиите на Аллах да

бъдат с вас.

Преди всичко бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на всички наши гости за това, че бяха така мили да приемат нашата покана и се присъединиха към нас тази вечер.

Повечето от вас не са мюсюлмани и затова вашето присъствие тук на това Ислямско събиране

свидетелства за това, че сърцата ви са широко отворени, както и за това, че проявявате толерантност. Ето защо аз съм длъжен да изкажа своята искрена благодарност на всички вас. Моята благодарност не е просто проява на любезност или пък престорен жест на учтивост, ами е част от моята вяра, тъй като Създателят на Ислям, Светият Пророк Мухаммад (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) е казал, че човек, който не е благодарен на ближния си, не е благодарен и на Всемогъщия Аллах. Ето защо изказването на благодарност спрямо всички вас е всъщност мое религиозно задължение и красива черта на религиозното учение, от което аз и всеки ахмадийски мюсюлманин ръководим делата и живота си. Моята благодарност е дори по-голяма, имайки предвид че преминаваме през изключително опасни и бурни времена и това по-специално се отнася до Ислямския свят. Ние всички сме добре запознати с това, че са се сформирали определени мюсюлмански екстремистки групировки и същите извършват най-ужасяващи жестокости в името на Ислям. Освен че се избиват помежду си, те също така водят войни срещу своите лидери и водачи. В тази връзка някои правителства също не съумяват да зачитат правата на своите граждани и затова са се сформирали бунтовнически групи, които са завладени от насилствено

отношение. Всичко това е довело до абсолютен срыв в обществото в някои мюсюлмански държави. Вместо да живеят мирно, тези нации са изпаднали в състояние на безкраен и безсмислен кръговрат на насилие и разруха. Случващото се може да се определи само като позор за човечеството.

Наистина е вярно, че конфликтите или насилието не засягат единствено мюсюлманския свят. Свидетели сме на това, че в някои немюсюлмански държави се водят граждански войни и цари безредие. Това по-специално засяга и се случва в онези места по света, които са изправени пред икономически трудности или които не са толкова развити. Въпреки това безредиците, завладели мюсюлманския свят, са именно считани за център на световните проблеми и причина за силна тревога.

Това е така, тъй като са се появили някои така наречени мюсюлмански терористични и екстремистки групировки, които извършват ужасяващи зверства не само в държавите, от които идват, но носят отговорност и за терористични действия навън. Заради това напоследък редица жалки и неоправдани атаки бяха осъществени тук на Запад.

Например през последната година бяха извършени терористични атаки в Париж, Брюксел, Орландо и други водещи градове, където по един жесток и варварски начин

бяха избити невинни хора. Подобни събития доведоха до атмосфера на страх, която завладя живеещите на Запад немюсюлмани и в следствие на което станахме свидетели на появата на така известната „Ислямофобия”. И ето защо, въпреки че сте тук сега и че имате контакт с ахмадийските мюсюлмани, много възможно е някои от вас все още да изпитват подозрения и страх заради нашата джамия.

Може би вярвате в това, че докато ахмадийските мюсюлмани не са имали джамия, същите са живели като интегрирани в обществото. След като днес те имат свое собствено място, където да почитат Бога, вие може би се страхувате от това, че те могат да затворят вратите на джамията си и да се изолират от останалите хора и дори по-лошо – биха могли да използват своите джамии във връзка с екстремистки дейности, планирането на атаки и нарушаването на мира между хората. Излагайки всичко това, което се отнася до състоянието на света днес, аз не ви обвинявам, че имате подобни резерви и всъщност приемам и разбирам това. В този ред на мисли бих искал да изясня на всички вас, че целите, заради които се строят джамиите, са изключително благородни и вместо да бъдат приемани като причината за безредиците, те трябва да бъдат приемани като средство за постигане на истински и дълготраен мир по света.

Първата цел, заради която се строи джамията, се характеризира с желанието тя да бъде място, в което хората да се събират и почитат Всемогъщия Бог, да се прекланят пред него, да му служат и да молят за Неговата милост и любов. Освен това не е достатъчно само да се молите за собственото си спокойствие и благополучие, а по-скоро мюсюлманинът е длъжен да се моли за спокойствието и благосъстоянието на всички други хора, без значение от тяхната религия или положение, тъй като Светият Пророк на Ислям (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) е казал, че мюсюлманинът трябва да иска за останалите онова, което те самите искат за себе си.

Затова ако искаме мир, сигурност, любов и уважение за самите себе си, то ние трябва да искаме всичко това и за останалите хора. Успоредно на това вместо да създават конфликти и да излъчват омраза, истинските джамии се строят с намерението хората да се събират заедно и да се обединят посредством мира, хармонията и взаимното уважение. Светият Пророк (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) е яркият пример за това, че за другите трябва да искаме онова, което искаме за самите себе си. Заради отчаянието и страданието си при вида на това как хората се отдалечавали от своя Създател, Светият Пророк (мир и благословиите на Аллах на душата

му) прекарвал нощ след нощ в преклонение и ридаене в знак на подчинение пред Бога.

Всяка негова молитва била пропита от дълбока мъка, като той се обръщал към Бога с въпроса защо хората не се променяли душевно и морално. Защо не искали да обърнат гръб на жестокостите? Защо не искали да загърбят лошите постъпки и злото? И защо в следствие на това излагали себе си на риск да бъдат наказани от Всемогъщия Аллах? Агонията, страданието, тревогите и отчаянието на Светия Пророк (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) били толкова силни, че в един от съдържащите се в Свещения Коран стихове Всемогъщият Аллах директно се обърнал към него, като го попитал дали е огорчен до смърт от факта, че хората не живеят в мир и не зачитат правата на своя Създател и своите права помежду си.

Ето защо от всеки орган, пора и всяка фибра на Светия Пророк (мир и благословиите на Аллах на душата му) бликали безкрайна милост и състрадание към човечеството и затова истинските мюсюлмани, които го следват, никога не биха пристъпили прага на джамиите с лоши цели или с намерение да наранят другите.

Те по-скоро пристъпват прага с чистата мисъл да се молят пред Всемогъщия Аллах, като се молят за това целият свят да бъде обединен от мир и опазен от гнева Му занапред. Затова джамията представлява

гарант за мира между хората от всички прослойки и, да пази Бог, ако някоя джамия не е построена с тези добри намерения, то тя не изпълнява своите цели.

Веднъж по времето на Обещания Месия (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) била издигната една така наречена джамия, като с нейното изграждане се целяло да се нанесат вреди на хората и да настане безредие сред обществото. И както е написано в Свещения Коран, тогава Всемогъщият Аллах заръчал на Светия Пророк (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) да разруши джамията, тъй като била построена с лоши намерения и не с цел в нея да се почита Бога, нито пък с цел да се зачитат правата на хората. След това джамията била изравнена със земята. Това са основните учения на Ислям, които учат мюсюлманите на това, че за да бъдат изпълнени целите на една джамия, те не трябва да бъдат отдадени единствено на своя Създател, но също така трябва да пазят и да се грижат за ближните си.

И така погледнато от всеки ъгъл, почитането на Бога се характеризира и се свързва със зачитането на човешките права. Ето защо Основателят на Мюсюлманската общност „Ахмадия” е казал, че Ислямските учения могат да бъдат обобщени, характеризирайки се и ръководейки се от следните два принципа – Всемогъщият Бог трябва да бъде истински обичан

и неговите права трябва да бъдат зачитани, като също така трябва да се зачитат правата на онези, които Бог е създал, на неговото творение. Благодарение на милостта на Аллах Мюсюлманската общност „Ахмадия“ винаги е следвала тези учения и поради тази причина, където и да сме строили джамии или където и да сме основавали наши общности, ние винаги сме ставали известни с това, че служим на останалите хора. Познати сме с това, че винаги полагаме всякакви усилия и правим огромни жертви в името на човечеството. Всеки път, когато трябва да се помогне с нещо, Мюсюлманската общност „Ахмадия“ е винаги първа в това. Ние предлагаме хуманитарни услуги без значение от етноса, религията и положението на човека, като нашата единствена цел е да осигурим комфорт на онези, които имат нужда и да им предоставим средства за по-добър живот. Това е и причината нашите джамии да не бъдат само място, в което се почита Аллах, но те също така ни служат като места, в които се събираме и размишляваме над начини, чрез които да подпомогнем местните хора. Единственото нещо, което обсъждаме в нашите джамии е свързано с намирането на начини, чрез които да облекчим болката и мъката на онези, които са оцетени и лишени от надежда. Нашите мисли са насочени единствено към това да облекчим товара на отчаянието

и безнадеждността, който тежи на плещите на онези злочести хора, които в затруднение.

Ние например сме построили стотици училища и много болници в развиващите се части по света, за да осигурим образование и здравна помощ на хората, живеещи в най-отдалечените части по света. Ние също така осигуряваме достъп до чиста вода в много градове и села, където не е имало достъп до такава преди. За живеещите тук на Запад хора е много лесно да не ценят истинската стойност на водата. В замяна на редовно заплащана такса за вода на местните власти ние имаме течаща вода и затова е много трудно за нас да разберем колко отчаяни са хората, които живеят в Африка и други бедни райони по света заради липсата на това безценно удобство. Водата е жизнено важна и необходима, но все още в много части по света има хора, които имат малък или никакъв достъп до нея. В африканските държави езерата се пълнят, когато вали, но много често има периоди на суша, по време на които езерата пресъхват, което води до недостиг на вода. Дори когато вали дъжд, хората, които живеят в селата или в отдалечените райони, продължават да нямат достъп до чиста вода, тъй като водата от езерата, която използват е замърсена с всякакви бактерии и токсини. Водата, която те използват за пиене, къпане, готвене и пране на дрехи е същата вода, от която животните

пият и която замърсяват. Освен това тази мръсна вода не е лесно достъпна и не може да бъде налята от чешмите. Налага се съвсем малки деца да извървяват пеша много километри и да пренасят водата в съдове, които да балансират върху главите си.

Аз лично съм живял в Африка в продължение на години и съм станал свидетел на всичко това. На възраст, в която малките деца трябва да бъдат в училищата и да бъдат безгрижни, те всъщност биват принудени от ужасни обстоятелства, които са отвъд техния контрол, да се справят с всичко това, за да могат да продължат да живеят. За онези от нас, които живеем на Запад, всичко това е невъобразимо. Тук в развития свят тревогите, които терзаят хората, са тривиални и не могат да бъдат сравнени с това. Онова, за което ние се тревожим, се отнася до това дали нашите деца ходят навреме на училище всяка сутрин и други подобни дребни неща. Подобни незначителни проблеми са недостижим блян и мечта за хората, които живеят в неразвитите части на света. Децата там биха дали всичко, за да имат възможностите на нашите деца тук. Те биха направили всичко, за да могат да ходят на училище всеки ден вместо да се налага да минават такива разстояния с цел да осигурят вода на своите семейства и която вода да използват за домашни нужди.

И така в усилието си да предостави

комфорт на тези хора и да утоли тяхната жажда, Мюсюлманската общност „Ахмадия“ осигурява достъп до чиста питейна вода посредством монтирането на ръчни или соларни водни помпи. Често пъти нашите доброволци правят снимки и видеа в моментните, когато местните виждат и се докосват за първи път до течаща от кранчетата вода, като след това ми показват всички тези снимки. След окаяния им начин на живот, емоциите на искрена и чистосърдечна радост, които се изписват върху лицата им и особено върху лицата на малките деца при вида на течащата за първи път вода в собствените им домове, са нещо, което трябва да се види. Сякаш всичките им надежди и мечти са изпълнени наведнъж и сякаш те са наследниците на всички земни богатства.

Ние, ахмадийските мюсюлмани, сме горди, че имаме възможността да помагаме на такива хора и приемаме това за благословия, благодарение на която можем да се грижим за останалите хора, което именно е и пътят, който Ислям начертава и който трябва да се следва. В резултат на това, където и да се строят джамии от ахмадите, скоро местните хора осъзнават и приемат факта, че ние самоотвержено служим на хората, без значение от религиозните различия и подпомагаме обществото по възможно най-добрия начин. По същия начин ахмадийските мюсюлмани се стремят да подкрепят

и помагат на хората, пострадали от природните бедствия. Ще дам скорошен пример със събитие от преди няколко седмици, когато ураганът „Матю” бе причината за нанесени огромни щети и опустошение в Таити. Заради това доброволци от Мюсюлманската общност „Ахмадия” бяха незабавно изпратени там от организацията „Човечеството преди всичко” (Humanity First), която е в помощ на хората и е основана от нашата общност, като изпратените там са успели да помогнат на Кралския военноморски флот на Холандия в усилията им да окажат подкрепа на хората в затруднение и да облекчат техните мъки.

Усилията на нашите ахмадийски доброволци бяха в огромна полза, при което капитанът на холандския военноморски кораб по-късно изпрати благодарствено писмо до нас, в което казваше, че никога преди това не е виждал такава организация, която да е безгранично отдадена на човечеството по начина, по който е отдадена организацията „Човечеството преди всичко” (Humanity First) и нейните членове.

Затова отново повтарям, че хората не трябва да се страхуват от истинските джамии и истинските мюсюлмани. Нашият джихад не е онзи лъжлив джихад на тероризма и насилието, ами е джихад, който се описва и практикува от Светия Пророк на Ислям (мир и благословиите на

Аллах да бъдат с него). Когато се връщал от отбранителна война, предприета срещу мюсюлманите, той казвал на своите другари, че се завръщат от не толкова голяма война и се насочвали към по-сериозен джихад, при който следвало да се зачитат правата на техния Създател и човечеството и който джихад щял да промени вътрешното им „аз”. Ето защо и нашият джихад не се свързва с мечовете, оръжията или бомбите. Нашият джихад не се свързва с жестокостта, бруталността и несправедливостта. Той се свързва с любовта, милосърдието, състраданието, толерантността, правдата и човешката съпричастност. Нашият джихад зачита правата на Всемогъщия Бог и Неговото Творение. Ако сме сформирали някакви джихадистки групировки, то ние не сме направили това с цел да организираме ужасяващи атаки и атентати, при които да бъдат убити невинни хора или пък за да подготвяме терористични атаки в клубове, гари и други места. Ние сме направили това с цел да бъдат установени правата на всички хора навсякъде и по всяко време.

За да постигнем всичко това, ние не подхождаме с насилие и не размахваме мечове или оръжия. Нашите оръжия са любовта, състраданието, съпричастността и най-вече молитвите. И сега след построяването на тази джамия аз съм си сигурен, че местните ахмадийски мюсюлмани не само

ще насочат вниманието си повече към почитането на Аллах, но ще се фокусират повече от всякога преди върху това да помагат на хората. Като хора, които сте около нас вие ще видите, че тази джамия ще се превърне в пръскащ светлина фар, която светлина със своите лъчи ще разпръсква над хората универсални добродетели като доброта, състрадание и милосърдие. Ще станете свидетели на това как тази джамия ще се докаже като величествен символ на мира и благоденствието, като същата се превърне в убежище за всички хора. Свещеният Коран определено поставя акцент върху правата на ближните на даден човек до степен, в която Пророкът на Ислям (мир и благословиите на Аллах да бъдат с него) веднъж казал, че вниманието на Всемогъщия Бог било привлечено от техните права толкова много, че той започнал да мисли за това дали онези, които са близо до даден човек, не трябва да са част от неговите истински наследници. Затова ако някои от живеещите

в близост до джамията хора продължават да се съмняват или страхуват от нея, те трябва да се освободят от всички тези мисли. Ние ахмадийските мюсюлмани ще се стремим да се грижим за онези около нас, ще продължим да ги защитаваме и уважаваме с цел да изпълним всичко онова, което е заложено във вярата ни. По Божията воля местните ахмадийски мюсюлмани ще се докажат като лоялни и отдадени членове на местното общество, ще се постараят да ви бъдат полезни и ще направят всичко по силите си, за да постигнат това. Нека Аллах им позволи да го направят.

С тези думи бих искал още веднъж да благодаря на всички вас, които се присъединихте днес тук и на които още веднъж бе напомнено, че нашата джамия винаги ще бъде духовен център на мира и добрата воля, като вратите ѝ ще бъдат винаги отворени за хората, изповядващи други религии и имащи други вярвания. Нека Аллах благослови всички вас. Благодаря ви много.“